

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200719
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5322200719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci navrhovateľa – manžela: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpeného splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203 a manželky: D. B., E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B. XXX, XXX XX C., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Anna Mozolíková, advokátka, so sídlom G. XXXX, XXX XX B., v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode: H. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, o odvolaní manželky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 14P/32/2022-109 zo dňa 28.09.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e vo výrokoch III. a V.

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a nedotknutý vo výrokoch I., II. a IV.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozhodol tak, že manželstvo účastníkov D. B., E. F. a A. B., uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v B., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu B., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým č. X rozvádza (výrok I.). Maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.). Matka je povinná na čas po rozvode manželstva prispievať na výživu maloletého H. sumou 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca maloletého dieťaťa (výrok III.). Styk matky s maloletým dieťaťom sa neupravuje (výrok IV.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Rozsudok odôvodnil tým, že manželské spolužitie účastníkov konania nenapĺňa znaky požadované pre manželstvo. Pri zisťovaní príčiny rozvratu manželstva okresný súd zistil, že k narušeniu vzájomných vzťahov došlo z dôvodu, že manželka opustila spoločnú domácnosť a odišla k priateľovi. Okresný súd neuveril jej tvrdeniu, že táto známosť bola len kamarátska, lebo pri náhlom odchode zo spoločnej domácnosti by volila skôr príbuzných, ktorí sú bližšie. Ak aj známosť intímna v tom čase nebola, časom sa stala. Okresný súd neuveril tvrdeniam o agresivite otca, pretože spoločné deti účastníkov konania by s ním v takom prípade nechceli žiť a matka by nenechala svoje dieťa s agresorom v prípade odchodu zo spoločnej domácnosti. Výsluchom účastníkov vyplynulo jednoznačné a pevné rozhodnutie nezotrvať v manželstve a nie je predpoklad zmeny ich postoja. Preto okresný súd manželstvo rozviedol. Vo vzťahu k starostlivosti o maloleté dieťa v tom čase výchovu zabezpečoval otec, v ktorého starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, pričom matka súhlasila so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, preto ho súd zveril do jeho starostlivosti s tým, že tento ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných

veciach. Maloletý H. je študentom druhého ročníka Strednej odbornej školy elektrotechnickej v Žiline. K jeho výdavkom patrí platba za obеды a internát v škole 100,- eur, vreckové 25,- až 30,- eur na týždeň, kde je zarátané aj cestovné, ktoré musí zaplatiť. Ďalej na začiatku školského roka bola platba za ZRPŠ a školské pomôcky v sume 100,- eur. Zdravotný stav maloletého je dobrý, lieky na predpis neužíva, má len bežné výdavky na stravu, hygienické potreby a ošatenie.

2. Pokiaľ ide o osobné pomery otca vychádzal okresný súd z toho, že je konateľom a zamestnancom vo firme a zrušil živnosť. Otec má minimálnu mzdu a poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 204,- eur mesačne. Výdavky má za elektrinu 500,- eur, pevné palivo 800,- eur ročne, úver na opravu rodinného domu spláca po 500,- eur mesačne. Má problémy s chrbticou, a preto začal cvičiť, aby sa dal do poriadku. Užíva lieky na predpis v sume 50,- až 60,- eur, za telefón platí 16,- eur. Inak má bežné výdavky na stravu, ošatenie a hygienické potreby. Matka je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, žije s priateľom v I.. Uviedla, že si hľadá prácu, má zakázané dvíhať ťažké veci lebo je po ozóne, tak sa nemohla zamestnať v kuchyni, v obchode. Ona je vyučená chovateľka hospodárskych zvierat, kde je ťažké nájsť si prácu. Užíva lieky od bolesti, na pravidelné kontroly nechodí, má len preventívne prehliadky. Nemá žiadny príjem, požičiava jej peniaze matka od 100,- do 130,- eur, zaplatí jej cestu vlakom a vo zvyšku ju živí priateľ. Výdavky má na oblečenie, hygienické potreby, telefón platí 43,- eur, predtým to bolo 70,- eur keď volávala z Čiech na Slovensko. Lieky, ktoré by mala na predpis neužíva, užíva len Novalgín, keď má bolesti, niekedy dvakrát za deň.

3. Okresný súd vychádzal z toho pri určovaní výživného, že matka je nezamestnaná a bez príjmu. Jej zdravotný stav je stabilizovaný a nebráni jej nájsť si zamestnanie tak, aby dostávala príjem, z ktorého bude môcť platiť výživné na maloletého syna. Pokiaľ matka argumentovala tým, že má zhoršený zdravotný stav, okresný súd vychádzal z toho, že matka dokladala poslednú správu od lekára z decembra 2020 a následne už nechodí na pravidelné kontroly a užíva len bežné lieky od bolesti, pričom z lekárskych správ nevyplýva, že by jej bola nejako sťažená možnosť zamestnať sa. Vychádzal aj z výpovede kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že matka fyzicky mala náročnú prácu v priebehu minulého roka, nemá pravidelné kontroly ohľadom chrbtice. Okresný súd potenciálny príjem ustálil vo výške 525,- až 536,- eur v čistom, vychádzal zo skutočnosti, že matka by mohla zarábať aspoň minimálnu mzdu. Jej zdravotný stav je síce zhoršený, avšak nie je akútny, nechodí pravidelne na kontroly a nebráni jej v hľadaní si práce. Aj v roku 2021 vykonávala ťažkú fyzickú prácu. Výživné vo výške 100,- eur mesačne na maloleté dieťa považoval okresný súd za dôvodný vo vzťahu k príjmu matky, pretože zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa vzhľadom k možnostiam a schopnostiam matky. Hoci otec žiadal nižšiu sumu, súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania a môže im prisúdiť viac v súlade s § 40 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj ako „CMP“). Výživné určil k rukám otca, kým dieťa nenadobudne plnoletosť. Nakoľko obaja rodičia žiadali ponechať styk na dohode, súd styk s matkou a maloletým dieťaťom neupravoval. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP, pretože len samotná skutočnosť, že príčina rozvratu bola na strane matky, neznamená, že sa jedná o okolnosť na priznanie trov konania.

4. Okresný súd právne odôvodnil svoje rozhodnutie na základe § 22, § 23 ods. 1 až 3, § 24 ods. 1 a 3 až 5, § 25 ods. 1 až 2, 4, § 62 ods. 1 až 5, podľa § 63 ods. 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Po vyhlásení rozsudku sa otec aj kolízny opatrovník vzdali práva podať voči rozsudku odvolanie, pričom matka si ponechala lehotu na odvolanie len čo do výroku o výživnom, v ostatných výrokoch sa vzdala práva podať odvolanie.

5. Voči rozsudku podala odvolanie matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 02.12.2022 do výroku III. o vyživovacej povinnosti. Žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a určil matke prispievať na výživu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa podľa osobitného zákona vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca maloletého dieťaťa alebo alternatívne zrušil výrok III. a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie vo výroku III. Matka nesúhlasila s určenou výškou výživného na maloleté dieťa, nakoľko nezodpovedá jej majetkovým pomerom. Nie je v jej schopnostiach a možnostiach platiť výživné vo výške 100,- eur mesačne. V čase rozhodovania nemala žiadny príjem ani majetok, pričom jej situácia bola taká zlá, že jej vypomáhala jej matka. K tejto situácii poukázala na čestné prehlásenie D. F. zo dňa 27.09.2022. Vytýkala okresnému súdu, že neprihliadol na skutočnosť, že bola nútená opustiť spoločnú domácnosť s manželom kvôli jeho agresívnemu a neznesiteľnému správaniu voči nej bez ničoho len s ruksakom a dokladmi. Snažila si nájsť zamestnanie a zvýšiť svoj príjem. Je však obmedzená, nakoľko má dlhodobý problém s chrbticou,

kde poukázala na predložené lekárske správy v spise. Uviedla, že je po ozóne a má zákaz dvíhať ťažké veci. Z toho dôvodu ju vo viacerých prevádzkach odmietli. V súčasnosti pracuje na dohodu pre zamestnávateľa J. mäso - údeniny s.r.o. kde vykonáva pomocné práce. Tento príjem však nie je dostatočný na prispievanie výživného 100,- eur mesačne. Preto žiadala, aby jej súd určil len minimálnu vyživovaciu povinnosť v rozsahu 30 % zo sumy životného minima. Matka pripojila Dohodu o provedení práce zo dňa 17.11.2022. Ako dôkaz ťažkej finančnej situácie poukázala aj na skutočnosť, že musela požiadať o bezplatnú právnu pomoc Centrum právnej pomoci. Vytýkala tiež okresnému súdu, že nebral do úvahy a neprihliadol na majetkové pomery otca, z ktorých vyplýva, že má vysoké výdavky, ktoré v značnom rozsahu prevyšujú jeho príjem a jeho životná úroveň a jeho príjmy sú podstatne vyššie ako uviedol. Poukázala na to, že na pojednávaní dňa 28.09.2022 otec odpovedal na otázku z čoho hradí svoje výdavky, keď má príjem len vo výške 574,47 eur, že šetrí. Uvedené je však nereálne a otec zamľčal skutočný príjem a majetok. Súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu dňa 14.12.2022, kde žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok čo do výroku III. Poukázal na odôvodnenie okresného súdu v bodoch 22. až 23.. Mal za to, že okresný súd správne vychádzal z potenciality príjmu matky, kde sa opierať aj o vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolízneho opatrovníka. Tvrdenia matky o nútenom odchode z domácnosti označil za lživé a v konaní neboli potvrdené žiadnym spôsobom. Matka odišla svojvoľne do Českej republiky za svojim priateľom a otca nechala samého na výchovu troch detí. O tom svedčí aj skutočnosť, že všetky tri spoločné deti, ktoré má s matkou zostali žiť s otcom, ktorý musí zabezpečovať starostlivosť a výživu sám bez akejkoľvek podpory zo strany matky. Matka pod zámienkou pseudozdravotných problémov je ochotná platiť na výživné na maloleté dieťa len v zákonom stanovenú minimálnu sumu. Ak by bola zdravotná situácia matky zlá, bol by jej už priznaný invalidný dôchodok.

7. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca dňa 20.01.2023 prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne, kde uviedla, že zotrváva na svojich vyjadreniach a odvolacích dôvodoch, zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

9. Plnoletý H., ktorý po vyhlásení rozsudku nadobudol plnoletosť, uviedol dňa 04.04.2024, že sa pripája k návrhu svojho otca a žiada zaviazat' matku na plnenie výživného. Otec sa oňho výlučne stará, vychováva ho a platí všetky náklady spojené s jeho výchovou a výživou. Žiadal, aby matka bola zaviazaná na platenie výživného vo výške 250,- Eur mesačne.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkmi konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a V. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Výrokov rozsudku odvolaním nenapadnutých (I., II., a IV.) sa nedotýkal.

11. V predmetnej veci okresný súd rozhodol o rozvoze manželov, o vyživovacej povinnosti matky voči v tom čase maloletému synovi H. a o jeho zverení do osobnej starostlivosti otca. Zároveň rozhodol tak, že sa neupravil styk dieťaťa s matkou a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

12. Pri určovaní výživného na maloleté dieťa odvolací súd poukazuje na to, že Zákon o rodine neurčuje konkrétnu výšku výživného, okrem minimálneho, ktorú je každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti povinný platiť. Zákon stanovuje iba kritériá, z ktorých má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti rodiča vychádzať. V § 62 ods. 1 Zákona o rodine je účinný základ nároku dieťaťa na výživné od svojho rodiča až do doby, kým nie je schopné samo sa živiť. V ods. 2. tohto zákonného ustanovenia je určená povinnosť rodičov prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s výslovným zakotvením, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd prihliadať podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine na to, ktorý

z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V § 62 ods. 5 prikazuje Zákon o rodine súdu, aby nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výšku výživného reguluje aj v § 75 ods. 1 Zákona o rodine odôvodnenými potrebami oprávneného ale aj možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinnej osoby z vyživovacej povinnosti. Takto sa v prípade povinnej osoby pri kritériu jej možností posudzuje aj možnosť dosahovať potenciálne príjmy t. j. nielen to čo povinná osoba skutočne zarobí, ale aj to čo je objektívne možné, aby zarobila s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu a pod. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby z výživného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinná osoba vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania.

13. Po oboznámení sa so spisom odvolací súd mal za to, že okresný súd riadne zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania a rozhodnutie okresného súdu je vo všetkých výrokoch vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v súlade s § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne právne a skutkovo vyhodnotil charakter výživného vo vzťahu k v tom čase maloletému H.. Pokiaľ došlo k zmene, že maloletý H. dosiahol plnoletosť po vyhlásení rozsudku okresného súdu, tento sa pripojil k návrhu otca, hoci žiadal vyššie výživné, v tomto rozsahu nebola zistená taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala určiť vyššie výživné, než bolo určené rozhodnutím okresného súdu.

14. Matka v odvolaní namietala, že nie je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať na výživné 100 eur mesačne a domáhala sa určenia minimálnej vyživovacej povinnosti. Odvolací súd mal zato, rovnako ako súd prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach matky dosahovať aspoň minimálnu mzdu. Ak matka poukazovala na svoje zdravotné problémy týkajúce sa problémov s chrbticou, treba uviesť, že v súvislosti s ním nežiadala o priznanie invalidného dôchodku a je teda správna úvaha súdu prvej inštancie, že pokiaľ by jej zdravotné problémy boli takého charakteru, že jej neumožňujú riadne pracovať, bola by žiadala o priznanie invalidného dôchodku. Ako vyplynulo z dokazovania pred okresným súdom zdravotný stav matky je stabilizovaný a navštevuje len preventívne prehliadky, pričom z lekárskeho správ nevyplýva, že by mala sťažené možnosti zamestnať sa. Vzhľadom nato je udržateľný záver okresného súdu, že s prihliadnutím na jej vzdelanie a prax je schopná dosahovať aspoň minimálnu mesačnú mzdu, pokiaľ by sa riadne zamestnala. Prvostupňový súd tak správne vychádzal z potenciality príjmu matky. Táto neuviedla (a to ani v rámci odvolania) žiadne relevantné dôvody, ktoré by jej bránili sa riadne zamestnať, resp. zabezpečiť dostatočný zdroj príjmov na plnenie vyživovacej povinnosti k synovi. Pokiaľ argumentovala, že vykonáva prácu na dohodu, neuvádzala, aký príjem bude dosahovať. Posudzujúc predloženú dohodu v ktorej vyplýva, že matka by vykonávala maximálne 300 hodín ročne pri mzde 120 Kč za hodinu, odvolací súd zistil, že by dosahovala tak maximálne príjem za celý rok len do výšky 36.000 Kč (300 hodín x 120 Kč = 36.000 Kč t. j. cca 1.440 Eur). Takýto príjem podľa odvolacieho súdu neodzrkadľuje možnosti matky. Táto by odpracovala ročne pri priemernom 20 dňovom pracovnom mesiaci len necelú hodinu a pol denne (t. j. 20 dní x 12 mesiacov = 240 dní; 300 hodín : 240 dní = 1,25 hodín na jeden pracovný deň). Odvolací súd má za to, že tento čiastočný pracovný úväzok nezodpovedá tomu, že matka, ktorá má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu má možnosť riadne sa zamestnať na plný pracovný úväzok a dosahovať aspoň minimálnu mzdu aspoň 525 – 536 Eur v čistom, prípadne aj vyššiu minimálnu mzdu pokiaľ bude vykonávať pracovnú činnosť v Českej republike, ako aj ustálil okresný súd. Z uvedeného dôvodu preto neobstojí jej tvrdenie, že nedosahuje taký dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti voči synovi. Nakoľko sa matka osobne nestará o žiadnu osobu, je v jej možnostiach za prácou dochádzať (denne, či na dlhšie turnusy) alebo aj trvalejšie vycestovať. Rozhodne nie je dôvodné to, aby sa matka o získanie práce neusilovala a nechal sa doslova živiť svojou matkou príp. inou osobou. Ak si aj zvolí takýto spôsobom života, nemôže ísť jej nezodpovedný prístup k vlastnému životu na ťarchu jej syna resp. plnenia si rodičovskej vyživovacej povinnosti voči nemu. Minimálne výživné podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktorého sa dožadovala matka, prichádza do úvahy len v prípadoch keď na strane povinného rodiča ide o existenciu takých objektívnych skutočností, ktoré mu neumožňujú získať príjem zo zamestnania alebo podnikania príp. dosahovať iný príjem, ktorými by mohol pokrývať náklady na výživu dieťaťa. O takúto situáciu v prípade matky nejde. Ani skutočnosť na ktorú poukazovala, t. j. , že jej bola priznaná bezplatná právna pomoc, nepreukazuje, že je v možnostiach matky dosahovať aspoň minimálnu mzdu, keďže Centrum právnej pomoci skúma len aktuálne majetkové a príjmové pomery osoby, ktorá požaduje právnu pomoc, nie však jej potenciálne príjmy, na ktoré je povinný pri určovaní vyživovacej povinnosti prihliadnuť súd v súlade s § 62 ods. 2 a 75 ods. 1 Zákona o rodine. Ďalšie argumenty matky týkajúce sa majetkových príjmov otca, nie sú relevantné. Vzhľadom na vek syna je prirodzené, že tento si už nevyžaduje takú mieru osobnej

starostlivosti, nemožno však nebrať do úvahy to, že otec zabezpečuje vyživovaciu povinnosť voči synovi predovšetkým zabezpečením jeho ubytovania, stravovania a ošatenia. Matkine tvrdenia ohľadom núteného opustenia spoločnej domácnosti neboli preukázané (nekorešpondujú ani zisteniam a z nich vyodeným záverom v konaní o rozvod), navyše samy osebe nemajú vplyv na rozhodovanie o výške vyživovacej povinnosti voči jej synovi. Z potenciálneho príjmu matky tak je správne určené výživné 100,-eur mesačne.

15. Pokiaľ vo svojom vyjadrení už plnoletý H. požadoval vyššie výživné, odvolací súd nepriznal takéto výživné, nakoľko mal zato, že výživné určené súdom zodpovedá potenciálnej životnej úrovni matky, hoci výdavky H. môžu byť aj vyššie, dieťa má právo zdieľať životnú úroveň povinného rodiča. Odvolací súd pritom prihliadol aj nato, že potreby H. boli čiastočne hradené aj štátnymi sociálnymi dávkami.

16. Zároveň potvrdil aj závislý výrok o trovách konania V., ktorým okresný súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Súhrn všetkých uvádzaných úvah a súvislostí viedol odvolací súd k potvrdeniu rozsudku okresného súdu vo výrokoch III. a V..

17. Výroky I., II. a IV. zostali nezmenené, nakoľko neboli napadnuté odvolaním.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď o predmetnom procesnom návrhu žiaden z účastníkov nenavrhol rozhodnúť.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).
Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo

sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).